REISVERSLAG NEDERLAND → PORTUGAL

Deel 7 Covilhã → Ericeira

31-10-2019

Heb ik in één week de klok 2x met een uur moeten terugzetten. Portugal heeft ook wintertijd maar hanteren de Greenwich-tijd, dus is daar altijd een uur eerder net als in Engeland.

Zo eindelijk naar mijn nieuwe thuishaven. Ik ben ongeveer 3 jaar bezig geweest deze emigratie voor te bereiden en vele dingen al vooraf te regelen zoals een burgerservicenummer, in Portugal genaamd NIF. De eerste stap hiervoor is de aanvraag geweest op de Portugese Ambassade in Den Haag. En een Portugees bankaccount geregeld welk je nodig hebt voor je huur te betalen en voor de Nuts-bedrijven voor water en energie.

Maar er waren nog heel veel andere dingen te regelen en dan kan je denken aan de zorgverzekering, hoe je auto te importeren, uitschrijven in Nederland en weer inschrijven Portugal. En zo waren er nog heel veel andere onverwachte dingen te regelen. Nog een paar dingen dien ik in Portugal in orde te maken of af te ronden zoals mijn auto te laten voorzien van een Portugees kenteken, mijn rijbewijs moet overgezet worden op een Portugese.

Tevens heb ik in de voorgaande jaren enkele cursussen Portugees gevolgd. Ik heb nu in ieder geval de basis om me te kunnen redden, want met Engels red je het niet. In de Algarve wel, maar in de contreien waar ik ga vertoeven spreken ze op het Gemeentehuis zelfs geen Engels.

Mijn huisbaas was zo vriendelijk om water en elektra voor mij pas vanaf 1 november op mijn naam te zetten.

Aangezien ik al bijna 10 jaar lang tweemaal per jaar hetzelfde appartement huurde ben ik goed bevriend geraakt met de eigenaresse en haar man t.w. Margarida en Pedro. Deze mensen ben ik zeer dankbaar want zij hebben mij aan alle kanten geholpen. Ze hebben mijn appartement gevonden en Pedro, die bijzonder handig is met klussen bood aan mijn appartement op te knappen. En ik kan zeggen dat hij alles geweldig heeft gedaan. Alles is geverfd, badkamer vernieuwd, er was butagas maar hij heeft een nieuwe elektrische boiler geïnstalleerd, een airco en een satellietschotel aangelegd.

Ik heb ze gisteren nog een WhatsApp gezonden dat ik morgen aankom en ze antwoordden gelijk dat als ik iets nodig heb het direct aan hen moet vragen. Deze mensen zijn goud waard en ik heb van Rob al twee leuke flessen wijn meegenomen voor Pedro, maar zal hen met hun kinderen ook nog een lekker etentje aanbieden.

Vanmorgen op weg gegaan voor de laatste etappe, maar ben eerst nog door een deel van de Serra da Estrela gereden. Het was druilerig en mistig. Hieronder zie je een foto van het hotel van afgelopen nacht. Je ziet al dat ik boven het wolkendek zit.

De hoogste berg van Portugal op het vasteland is in dit gebied en heet de “Torre” en ligt op 1993 meter. De hoogste berg van Portugal ligt echter op de Azoren en is de “Ponta do Pico” en is 2351 meter hoog.

Ik zei dus al dat het heel mistig was en ik had echt geen alcoholische versnapering op.
Dat er veel sneeuw kan vallen in dit gebied bewijst wel de markeringspalen langs de weg.

Nog enkele sfeerplaatjes, maar die zouden nog mooier zijn als de zon zou schijnen of in de winter met een sneeuwtapijt.

En dan zomaar een kapel uitgehouwen in de rotsen. Dit heet: Senhora da boa Estrela.
Ik wilde nog naar boven gaan om een aantal weesgegroetjes op te zeggen en mijn zonden te overdenken, maar dan had deel 7 pas na 2 maanden gekomen.
Toch is dit een schitterend gebied om doorheen te rijden, wel oppassen want het zit vol met haarspeldbochten.
Is trouwens ook een mooi gebied voor de klimmers onder de wielrenners met zijn stijgingspercentages van 9 tot 14 procent.

Ook dit kan je ineens tegenkomen in deze buurt. De honden die bij deze kuddes horen reageren alleen op een teken van de herder. Ze zaten achter de kudde te wachten op een teken en ik stopte vlak achter zo'n hond maar hij reageerde totaal niet op het geluid van mijn auto.

Bij het verlaten van de Serra da Estrela was het tijd om de inwendige mens te bedienen en ik streek neer in een lokaal kroegje en kom aan de praat met een bewoner uit de buurt en hij blijkt de broer van die kippenboer van gisteren te zijn en hij beaamde dat verhaal van zijn broer. Nu blijkt hij ook kippenboer te zijn en zegt dat hij ook zo'n vreemd verhaal heeft te vertellen. Hij had ook een haan nodig voor zijn kippenranch en ging ook naar de lokale boerenmarkt en kocht een goede haan naar zijn zeggen, de haan keek wel heel pienter uit zijn ogen. Hij was wel behoorlijk aan de prijs maar de boer dacht er wel veel vertrouwen in te hebben in zijn nieuwe aankoop. Hadden ze dat bij Feyenoord maar. De boer neemt hem mee naar huis en gooit die haan tussen zijn andere beesten. Die haan gaat me daar tekeer. Hij neemt 46 kippen, 12 eenden, 4 ganzen en nog enkele niet bij naam te noemen gevogelte. Maar ineens ligt de nieuwe haan voor dood op zijn rug. De boer schrikt en loopt naar de haan, want hij kon het enigszins wel begrijpen dat hij voor pampus lag, want zelf had hij dat al bij zijn vrouw na 1 keer in de maand. Toen hij bij de haan aankwam sprak hij deze gemoedelijk toe dat hij het beter in 10 keer had kunnen doen. De haan opende één oog en zei sssst

tegen de boer en vervolgde, zie je die fazant op de grote tak in die boom. Als hij naar beneden komt geef ik hem ook nog een beurt.

Na een goede maaltijd ben ik daar vertrokken en heb Opel Tommy opdracht gegeven de optie “tolwegen vermijden” uit te schakelen, want ik wilde nu snel naar mijn nieuwe stee in Ericeira. Na de nieuwe berekening werd de reisduur een uur korter.
Ik kon bij de tolpoorten gewoon doorrijden want ik had al een tolkastje in mijn auto geïnstalleerd. Tja, een planner blijft een planner.
Zonder veel problemen bereikte ik Ericeira en laadde mijn spullen uit.

Na 2780 km is er een eind aan deze blog gekomen. Het zijn veel kilometers meer geworden dan gepland maar dit is veroorzaakt omdat ik zelf zo nu en dan van de route afweek om iets in een grote stad te gaan bekijken en dergelijke.
Ik heb genoten om deze blog te maken en te schrijven en hoop dat jullie er ook plezier aan hebben beleefd.
Velen van jullie hebben mij al positieve reacties gezonden en gevraagd er mee door te gaan. Ik denk niet dat dat wenselijk is want dan gaat het leuke er op een gegeven moment van af. Misschien dat ik nog wel een verdere blog ga maken die dan elke week of elke 14 dagen gaat komen. Ik moet nog enkele dingen regelen in Portugal en het is hier zeker nogal bureaucratisch met lange wachturen, dus daar zal best nog wel een verhaal in zitten.

In ieder geval jullie allemaal bedankt voor je aandacht, want ik ga nu genieten van:

Aan alles komt een eind, zo ook aan mijn reisverslag.

Ik vond het leuk om te doen

Of er een vervolg gaat komen weet ik nog niet.

Maar ik dank jullie allen voor de belangstelling en wens jullie allen het allerbeste.